

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XLVIII. Ornatvs Templi Approbator Christus D.N.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

nerauit. 3. Reg. 6. v. 12. & cap. 9. v. 3. 4. 5. & 2. Paral. 7. Si autem tanti vitrum, quanti margaritum? Si, inquit, Felix IV. epist. ad omnes Episcopos, & habetur de Consecr. distinct. 1. mox in exordio, Iudei, qui vmbra legis descriuebant, hoc faciebant, multo magis nos, quibus veritas patefacta, & gratia per Iesum Christum data est, templa Domino adificare, & prout melius possumus, ornare debemus? Quod Deus Isa. 60. non obscure indicat de Christiana Ecclesia, vt fatentur præcipui expositores, sic ergo loquitur Deus, versu 7. Domum maiestatis meae glorificabo, v. 9. Me etenim insula expectant, vt adducam filios tuos de longe, aurum eorum, & argentum eorum nomini Domini Dei tui, v. 10. Aedificabunt filii peregrinorum muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi, v. 13. Gloria Libani ad te veniet, abies, & buxus, & pinus simul ad ornandum locum sanctificationis meae, & locum pedum meorum glorificabo. Quod Vaticinium temporibus potissimum Constantini Magni, Justiniani, Caroli Magni, & aliorum Catholicorum Principum Ecclesias magnificentissime exstruentium, completum fuit.

Magnificen-
tia Christia-
norum Im-
peratorum
erga tepla.

CAPVT XLVIII.

ORNATVS TEMPLI APPROBATOR
Christus D.N.

§. NE QVE hanc rem improbauit, sed valde probauit Saluator. Non improbauit, cum eius occasionem & ansam porrigerent discipuli, Mar. 13. v. 4. Luca 21. v. 5. dicentes: *Magister aspice, quales lapides & quales structura.* Dicere potuisset superuacaneos fuisse sumptus, aut in noto testamento non adhibendos, sed rectè factum tacendo consensit. Probauit verò commendans viduam, quæ duo minuta, & totum victum suum in donaria Dei expenderat. Mar. 12. v. 41. Luca 21. v. 3.

§. De-

§. Defendit etiam & laudauit Dominus Mariam Magdalenam, magno eius caput impendio inungentem contra Judæ obtrectationem quiritantis: *Vt quid perditio ista vnguenti facta est? Poterat enim vnguentum istud venundari plusquam trecentis denariis & dari pauperibus.* Affirmauit autem Dominus, quod bonum in se opus esset operata, illudque in vniuerso mundo prædicandum, *Marci 14. Matth. 26. Ioan. 12. vers. 7.* Vbi *Marci 14. in Comment. Theophylactus: Confundantur, inquit, hoc loco, qui pauperes Christo præferunt. Et infra: Audiant igitur, quomodo Christus præferat sui curam pauperibus. Christi autem corpus proprie, quod in disco aureo, & sanguis qui in poculo. Qui igitur abstulerit discum pretiosum, & cogit vt corpus Christi in viliori ponatur, prætexens scil. pauperes, sciat cuius parus sit.* Hæc ille significans tales esse Judæ socios.

§. Itaq; ab Ecclesia exordio instrumentum sacrum *Proditoris* fuit pretiosum, apparatus & ornatus ad Dei gloriam *Iudæ gregæ* insignis. Hinc *Sanctus Cyrillus Hierosolymitan. Catechesi les tēpli or- 24.* *Isti, inquit qui nunc sunt Reges pietatis ergo, argento in- namentorū duentes & auro sanctam hanc Ecclesiam, in qua nunc sumus, improbato- instruxerunt, & argenteis monumentis splendidam effecerunt. res, sed mul- Sanctus Ioannes Chrysostomus homilia 66. ad populum An- to magis di- tiochenum. Christus, inquit, hinc omnem terrarum orbem reptores, ad se traxit adorandum, cum mortuus fuisset. Et quid de quales sacra Christo loquor, cum & discipulos postquam obierunt, tunc legi nostro effulgere fecerit? Quid dico discipulos. Nam & eorum loca seculo. & sepulchra simul & tempora perenni memoria celebrari Pii Reges tē- curauit, seruatorum crucifixi sepulchra regis aulis sunt cla- pla & argē- riora, non magnitudine & edificiorum pulchritudine. (Nam to & auro & in hoc superant) sed quod multo maius est, conuenientium exornant. studio. Nam & ipse qui purpuram indutus est, accedit illa Christo agē complexurus sepulchra, & fastu deposito stat Sanctis te discipulo- rum loca, in quibus fuere, & conditoria, vbi sepulti, & mortis tempora sempiterno honore coluntur Regum palatiis templa splendidiora. Ad Apostolorū monumenta supplicat Imperator.*

Magnus Imperatori honor vel ante SS. templū sepeliri.

Aurea & argentea vasa pro sacramentorū usu probat S. August. Impicratū mercedem referens.

supplicaturus, vt pro se apud Deum intercedant, & scenarum fabrum, & piscatorem etiam mortuos, vt protectores orat, qui diademate redimitus incedit. Nec hoc tantum quis Romæ fieri viderit, verum & Constantinopoli. Nā & hic Constantinum Magnum ipsius filius honore magno censuit haberi, si pro foribus piscatoris paternum corpus collocaret.

§ S. Hieronym. epist. 8. ad Demetriadem Virg. cap. 7. sicut probat magnificos in templa sumptus, ita à quibusdam rectius in pauperes conferri existimat: eius verba sunt. Alii adificent Ecclesias, vestiunt parietes marmorum crustis: ebore argentoq; valuas, & gemmis aurata distinguunt altaria, non reprehendo, nō abnuo, vnusquisq; in suo sensu abundet, meliusque est hoc facere, quam repositis opibus incubare, sed tibi aliud propositum est: Christum vestire in pauperibus, visitare in languentibus, pascere in esurientibus. S. August. in Psal. 113. Sed & nos pleraq; instrumenta, inquit, & vasa ex auro & argento habemus, in vsum celebrandorum sacramentorum, qua ipso ministerio consecrata, sancta dicuntur. Auctor est Theodoret. lib. 3. hist. cap. 12. Constantium Imperatorem complura vasa pretiosa ad Antiochenæ Ecclesie ornatum donasse, quæ impius Iuliani questor rapiens, & in fiscum redigens, insultans exclamauit. En quibus vasis ministratur filio Mariæ? sed per medium repente diruptus est, vt ait S. Chrysost. hom. 4. in Matth.

§. Improbè itaque Caluinus præfatione Instit. reprehendit ornatum templorum ex auro, argento, ferico, lapidibus pretiosis, &c. Vicitans perfidiæ lolo ad Catholicæ veritatis lucem cæcutit.

CAPVT XLIX.

SACERDOTES ET CLERICOS MAXIME
debet templorum exornatio.

§ Diximus de templorum magnificentia & ornatu. Et quinam potius in curam cogitationemque